

מ"ת 8391/01 - ג'مال נעמה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

מ"ת 17-01-8391 מדינת ישראל נ' נעמה(אסיר)
תיק חיצוני: 33428/2017

בפני כבוד השופט אסתר טפטה-גרדי
מבקש ג'مال נעמה (אסיר)
ע"י ב"כ חיל נעמה
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

ביום 22.1.17 הוגשה בתיק בקשה למעצר עד תום ההליכים בגין עבירות של נהיגה בזמן פסילה, ללא ביטוח וכשרישון הנהיגה של המשיב פקע למעלה משעה חודשים.

התמצית העובדתית היא כי ביום 22.1.17 המשיב נעצר ברכב בהיותו פסול מנהיגה בתיק פל"א 317609-15 במסגרתו נפסל רישיונו למשך 36 חודשים בנסיבות. כמו כן הושת עליון, בין היתר, עונש מאסר בפועל למשך 6 חודשים שרצוי בעבודות שירות, ומאסר מותנה של 7 חודשים למשך 3 שנים ופסילה על תנאי של 6 חודשים למשך שנתיים. צוין כי לתיק המקור, בו נפסל המשיב, צורף תיק נוסף 1118-08-15 גם הוא בגין נהיגה בזמן פסילה ולא רישון נהיגה תקין.

המשיב הוציא רישיון נהיגה בשנת 1980 וצבר לחובתו 40 הרשעות קודמות בתעבורה, בין היתר, הורשע 11 פעמים ברישוון נהיגה שפקע וכן הורשע 5 פעמים בנהיגה בזמן פסילה, כך שהוא נתפס זו הפעם הששית בנהיגה בפסילה. כמו כן, בעבר הרישה בגין נהיגה בשכרות, מספר הרשעות בגין נהיגה ב מהירות מופרזת ועוד.

ביום 22.1.17 הוריתי על מעצרו של המשיב.

הסגור ביקש מביהם"ש לשחרר את המשיב לחלופת מעצר בית מלא, בפיקוחם של אביו מר נעמה אחמד מוחמד ואשתו של המשיב,גב' עוטאף עמידה.

בהחלטה מיום 14.3.17, לאחר קבלת תסaurus מבחן, הוריתי כי המשיב ישוחרר למעצר בית מלא, בפיקוחם של אביו, דודו ואחיו, הנזכרים בהחלטה, בערוונה ובתנאים מגבלים.

המבקשת הגישה ערד (17-03-29224) על החלטה וביקשה להורות על מעצר המשיב ולבטל את שחרורו בתנאים. בדין שהתקיים לפני כב' השופטABI לוי ביום 15.3.17 נקבע בהחלטה כי לאור הצעת בהם"ש לצדדים כי חלף השחרור למעצר בית יוחזק המשיב במעצר בפיקוח אלקטרוני בתנאים זהים לאלו שנקבעו בבייהם"ש כאמור, כאשר יקבעו לו חלונות אוורור על מנת שיוכל לצאת לשירות המבחן לעבור את התכנית שתקבע לו שם, המשיב הפנה ליחידה לפיקוח אלקטרוני.

בהמשך להחלטה זו, ביום 16.3.17 הורה כב' השופט לוי על השמו של המשיב בפיקוח עד לתום ההליכים נגדו בתיק בתנאים שפורטו בהחלטה.

ביום 7.5.17 הוגשה בקשה דחופה לשינוי תנאי מעצר בפיקוח באיזוק אלקטרוני כך שהמשיב יוכל לצאת לבתו בכל יום משעה 00:00 בוקר עד השעה 00:17 שתוקנה בהמשך ליציאה בין השעות 00:08 בוקר ל - 12:30 בצהרים.

בדין שהתקיים לפני ביום 7.6.17, התרתי למשיב, לפנים משות הדין, לצאת מבתו לצורכי עבודה בתחום בית המטבחים "דבאת" בדירה אל אסד, ביום א-ה, בין השעות 08:00 - 11:00.

ביום 12.7.17 הגיע המשיב בקשה נוספת לשינוי תנאי מעצר בפיקוח בה התבקש בהם"ש להורות על שחרורו בין השעות 00:08 בוקר ועד השעה 22:00 בלילה. בקשה טוען כי החלטת בהם"ש להתר למשיב יצאה של 3 שעות לעבודה בשעות הבוקר אינה מספקת הועיל ומס' השעות המוצומצם מקשה על מציאת מעסיק.

ב"כ המשיב טוען לשינוי נסיבות מאי מעצר המשיב מצדיק עיון חוזר בהחלטת המעצר - מצבה הכלכלי של המשפחה הורע, רצוי מעצר במשך חודשים מאחוריו סורג וברית, ושחרורו בפיקוח אלקטרוני - בגין יש לבטל האיזוק אלקטרוני.

בתגובהה טוענה המבקשת כי הבקשה לעיון חוזר הוגשה זמן קצר לאחר ההחלטה מיום 23.3.17, בו קבע כב' השופט ABI לוי, כי המבקש ישאה במעצר באיזוק אלקטרוני. כן טוען כי חלף כחודש בלבד מיום ההחלטה של בית משפט זה אשר בו הסכימו הצדדים לתנאי המעצר ואין כל שינוי בנסיבות.

המבקשת הפניה לבש"פ 16/966 לדבריו של כב' השופט ע' בארון, לפייהם, יצאה מפיקוח אלקטרוני לפרק זמן ממשך, להבדיל מפתחת "חלונות" באישור בית משפט, חוטאת למטרת הפיקוח וסותרת את עצם היומו של המFOX בסיטוטים של עצור עד תום ההליכים. ועל כן, אמר בהם"ש, טרם תשקל האפשרות ליצאה לעבודה, על העצור בתנאי איזוק אלקטרוני להראות כי המסתכנות הנשקפת ממנו פחתה, כך שאין צורך באמצעי זה. רק אז, עם ההחלטה להסר את האיזוק אלקטרוני ועל שחרור לחילופת מעצר, משתנה הסיטוטים של המFOX מ"עצור" ל"מושחר בתנאים מגבלים", וניתן לשקל בנסיבות המתאימים אפשרות יצאה לעבודה.

עדמת המבקשת טוען היא כי אין לתת אמון במשיב, עומדת נגדו כתוב אישום חמור ואת העבירות בו ביצע כאשר עומד ותלויה נגדו מסר מותנה בן 7 חודשים ובעו"ר 5 הרשעות בעבירות של נהיגה בזמן פסילה.

בella החלטה מיום 16.7.17 הוריתי כי מעון בבקשתה עולה כי אין שינוי נסיבות המצדיק עיון חוזר בבקשתה וזאת בפרט כשמדבר בחולף זמן מועט ממתן ההחלטה הקודמת בה הוריתי על שינוי התנאים ביום 7.6.17. ככל שב"כ המבקש סבור כי קיימות נסיבות חדשות, אקבע דין.

ביום 16.7.17 הגיע ב"כ המבקש בבקשתה לקבעת מועד דין וזאת נכון הלכת ביהם"ש העליון, לטענתו, בענייןஇזוק אלקטוריוני ובעניין חישוב של ימים של מעצר באיזוק אלקטוריוני, אליה הפנה.

כן נטען כי השינוי בתנאי השחרור התרrror כחסר תועלת. עוד נטען כי קביעת דין ההוכחות לחודש אוקטובר היא בגין שינוי נסיבות.

בדיוון שהתקיים לפני יום 30.7.17 טען הסגנור כי פתיחת "חלון" לא הייתה מספקת, כפי שכבר פורט. נטען כי מאז המעצר החלפו כבר למעלה מ - 7 חודשים. ביהם"ש העליון קבוע כי יום מעצר באיזוק אלקטוריוני שווה חצי יום מאסר בפועל.

הכרעה

לאחר שבדקתי את הבקשה, התגובה ושמעתי את הצדדים לפני, אני קובעת כי דין הבקשה להידחות מהטעמים הבאים:

א. בבקשתו הפנה הסגנור לבש"פ 4206/16 **מדינת ישראל נ' מוחסן טחימר**. בש"פ זה עוסקת בשאלת האם ימי מעצר בפיקוח אלקטוריוני בגין ימי מעצר לאחרי סורג ובריח של נאשם, אשר נתן במעצר בשל אותו כתוב אישום, לעניין הוראות סעיפים 61 ו - 62 לחוק המעצרים. ואם כן, באיזה אופן יש לחשב את בגין ימי המעצר.

לאחר עיון בвш"פ האמור לא מצאתי כי יש בו כדי לשפוך או רעל הבקשה עסקין ועניין לנו בסוגיות שונות שכן עסקין בשאלת - **האם יש מקום לשנות מתנאי מעצרו של המשיב**.

ב. לעניין טענתו של הסגנור לשינוי נסיבות עם חולוף למעלה מ - 7 חודשים מאז מעצרו.

החליטתי الأخيرة בעניין זה ניתנה ביום 6.7.17, אז הוריתי על פתיחת "חלון" של 3 שעות לצורכי עבודה למשיב.

עמדתי שם נתמכה בפסקה המנחה שהוצאה ע"י המבקש בвш"פ 16/966. לפיה, יציאה מפיקוח אלקטוריוני לפרקי זמן ממושך, להבדיל מפתיחה "חלוןות" באישור בית משפט, חוטאת למטרת הפיקוח וסותרת את עצם היותו של המFOX בנסיבות של עצור עד תום ההליכים. ועל כן, טרם תשקל האפשרות ליציאה לעבודה, על העצור בתנאי איזוק אלקטוריוני להראות כי המסתכנות הנש��ת ממנו פחתה, כך שאין צורך באמצעות מ"עוזר" ל"מושחרר בתנאים מגבלים", וניתן לשקל במרקם המתאים אפשרות יציאה לעבודה.

מאז החלטתי الأخيرة מיום 6.7.17 חולף זמן מועט ולא מצאתי כי חל שינוי נסיבות כלשהו המצדיק שינוי תנאי מעצרו של המשיב.

נגד המשיב הוגש כתוב אישום חמור על נהיגה בפסילה, כשמאסר מותנה בן 7 חודשים תלוי ועומד נגדו בגין עבירה של נהיגה בפסילה בשני תקים שאחדו, ובעבירותו 5 הרשעות בעבירות של נהיגה בזמן פסילה וכן עבירות תעבורת חמורות נוספות, נספנות, כגון, נהיגה בשכבות ונהיגה כשרישין הנהיגה פקע.

לפיכך, נכון האמור לעיל, אני קובעת כי דין הבקשה לעיון חוזר להידחות.

המציאות תשלח העתק ההחלטה לב"כ המבוקש עו"ד נעמה ולמשיבת.

ניתנה היום, י"א אב תשע"ז, 03 אוגוסט 2017, בהעדר
הצדדים.